

dem, for så vidt det ikke er gjort til særeje. Ved separation eller skilsmisse skal der ifølge lovens § 16, stk. 2, ske en lighedeling af fællesboet.

Ifølge lovens § 15, stk. 2, finder reglerne om formuefællesskabet dog kun anvendelse på rettigheder, som er uoverdragelige eller i øvrigt af personlig art, i den udstrækning, hvori det er foreneligt med de for disse rettigheder særligt gældende regler.

Pensionsrettigheder vil kunne være af en sådan karakter, at de i medfør af reglen i § 15, stk. 2, vil kunne holdes uden for formuefællesskabet. Det antages således i praksis, at retten til en egenpension i henhold til en pensionsordning, der giver den berettigede en livsvarig løbende ydelse fra pensionsalderens indtræden, som udgangspunkt kan udtages af den berettigede i forbindelse med en separation eller skilsmisse, uden at der skal ske deling.

Derimod antages det, at pensionsordninger i form af kapital- eller rateforsikringer eller kapital- eller rateopsparinger på konto i et pengeinstitut som udgangspunkt inddrages under delingen af formuefællesskabet i anledning af separation eller skilsmisse.

Retstillingen i dag indebærer således, at der kan forekomme situationer, hvor den ene ægtefælle har en pensionsordning, der udtages forlods, og hvor den anden ægtefælles ordning er etableret i en form, der som udgangspunkt skal deles.

Justitsministeriet har for nylig modtaget et oplæg fra en arbejdsgruppe under Advokatrådet vedrørende pensioners behandling på ægtefælleskifte. Advokatrådet finder, at der er behov for ny lovgivning på dette område og opstiller i oplægget tre forskellige modeller for en ny regulering. Disse modeller er beskrevet i vedlagte sammenfatning fra Advokatrådets oplæg. (Ikke optrykt her).

Justitsministeriet er enig i, at der kan være behov for en overvejelse af retstilstanden vedrørende pensioners behandling på ægtefællesskifte.

Justitsministeriet vil derfor sende Advokatrådets oplæg til høring, således at høringssvarene vedrørende de modeller, som er opstillet af rådet, kan indgå i Justitsministeriets videre overvejelser af, om der skal søges gennemført ny lovgivning med hensyn til deling af pensionsrettigheder.

Spm. nr. S 1411

Til justitsministeren (14/2 96) af:

Anne Baastrup (SF):

»Agter ministeren at ændre på reglerne for, hvor mange adoptivbørn en familie kan adoptere, således at man tager udgangspunkt i familiens og barnets tarv på baggrund af et konkret skøn frem for et tilsyneladende næsten ufravigeligt regelsystem?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende d.d. har Civilrettsdirektoratet tilsyneladende af principielle årsager ikke til hensigt at bevilge en konkret familie adoptionstilladelse til et barn, alene af den grund, at familien allerede har adopteret to børn tidligere.

Det forekommer spørgeren særdeles uheldigt, at man fra Civilrettsdirektoratets side tilsyneladende uden konkret undersøgelse af familiens samlede funktion, herunder barnets og de to andre børns tarv, på forhånd er indstillet på at fortolke reglen om maksimalt to børn ufravigeligt.

Svar (29/2 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter adoptionslovens § 4 a må adoption som udgangspunkt kun bevilges, når ansøgeren er godkendt som adoptant. Efter lovens § 25 a træffes afgørelsen om godkendelse som adoptant af de regionale adoptionssamråd.

De regionale samråds afgørelser kan efter lovens § 25 b indbringes for Adoptionsnævnet. Adoptionsnævnet er et uafhængigt klageorgan, der består af en højesteretsdommer som formand og nogle medlemmer med sagkundskab inden for jura, socialrådgivning, psykologi, pædiatri, voksen- og børnepsykiatri og intern medicin.

Justitsministeriet har efter lovgivningen ikke mulighed for at tage stilling til sager om godkendelse som adoptant.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke at burde kommentere den konkrete sag, der har givet anledning til spørgsmålet. Formanden for Adoptionsnævnet har dog over for Justitsministeriet oplyst, at det er forkert, når det af dagspressen fremgår, at Adoptionsnævnets før-